

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/13/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312217822
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4312217822.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Evy Hritzovej a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 9C/27/2013-43 zo dňa 30.05.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 9C/27/2013-43 zo dňa 30.05.2013 potvrdzuje.

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

odôvodnenie:

Okresný súd Nitra napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 175,00 eura z titulu majetkovej škody a 608,52 eura z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 30 dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, pričom súd rozhodol o tejto žiadosti s omeškaním vo veci vedenej exekútorom pod exekučným číslom EX 265/2006.

Právny zástupca žalobcu sa pridrižoval podaného návrhu a písomného stanoviska. Navrhol doplniť dokazovanie a to znaleckým posudkom, o ktorý požiadali znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave, ktorý by mal byť vyhotovený v krátkej dobe, ktorým mieni preukázať majetkovú škodu žalobcu. Nemal k dispozícii listinné dôkazy na preukázanie majetkovej škody. Uviedol, že ako dôkazy by mohli byť použité aj listinné dôkazy, ktoré sa nachádzajú v exekučnom spise a to urgencie. Tvrdil, že tieto urgencie boli zasielané do exekučného spisu, ale nemá ich k dispozícii. Uviedol, že údaje má od klienta, ktorý ich má v databáze, lebo konkrétne v tomto prípade súd rozhodol 21.10.2011, pričom vychádza z údajov žalobcu, že súd rozhodol o zmene exekútora. Nevedel sa vyjadriť, či zmenil, alebo zamietol žiadosť. Oprávnený požiadal o zmenu exekútora, pretože žalobca nebol spokojný s pôvodným exekútorom a v zmysle exekučného poriadku má právo aj bez uvedenia dôvodov podať návrh na zmenu. Nemá informáciu o vymožení pohľadávky pôvodným exekútorom. Oprávnený nebol spokojný s výsledkami exekúcie pôvodného exekútora. Podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku u žalovaného bola dňa 25.05.2012, ale nemá informáciu o výsledku prerokovania. Vychádza z údajov uvedených v databáze žalobcu. Uplynula už 6-mesačná lehota a nedošlo k uspokojeniu nároku. O vzniku škody sa dozvedel vtedy, keď už nebolo porušované jeho právo. Konkrétny dátum nevedel uviesť. Nemal k dispozícii urgencie, iba informácie od žalobcu, že ich zasielal. Oprávnený, teda žalobca, navrhol zmenu

pôvodného exekútora za JUDr. Rudolfa Krutého. Nevedel sa vyjadriť, či žalobca zasielal návrh na zmenu exekútora pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie.

Zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 6Er/96/2006 súd zistil, že oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Levice dňa 23.11.2010. Súd vyzval exekútora na vyjadrenie k trovám exekúcie a k ich špecifikácii výzvou zo dňa 05.08.2011. Súdny exekútor vyčíslil trovy exekúcie a zaslal ich súdu dňa 23.08.2011. Okresný súd Levice uznesením č.k. 6Er/96/2006-23 zo dňa 21.10.2011 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil, zároveň rozhodol o trovách súdneho exekútora, ku ktorým zaviazal oprávneného. Oprávnený podal proti predmetnému uzneseniu odvolanie dňa 06.02.2012, o ktorom nebolo rozhodnuté.

Žalobca špecifikoval majetkovú škodu, náklady navrhovateľa v období medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej, pričom malo ísť o pracovné výkony zamestnancov pomocou informačného systému v sume 70,00 eur, náklady na udržiavanie a správu informačného systému sumou 40,00 eur a administratívne náklady v sume 15,00 eur. Žalobca sa zároveň domáhal nemajetkovej ujmy, keď márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu na vymoženie pohľadávky, keď mohlo dôjsť k zániku povinného, k strate kontaktu s povinným, k insolventnosti povinného. Nemajetková ujma má predstavovať satisfakciu za konkrétne porušenie zákona. Pri výške nemajetkovej ujmy žalobca vychádzal z toho, že Ústavný súd SR za prietahy v konaní priznáva priemerne 660,00 eur ročne a žalobca sa domáhal sumy 55,00 eur za každý mesiac, pričom upozornil na to, že exekučný súd bol v danej veci nečinný viac ako 337 dní.

Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k prietahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. Nárok na náhradu škody si žalobca uplatňoval podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, resp. bez zbytočných prietahov v konaní. Ohľadne prípadného prietahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v súčasnom znení by len takéto podklady boli relevantné pre priznanie náhrady škody. Citované ustanovenie je platné od 01.01.2013. Návrh bol podaný v roku 2012, súd však mal za to, že predmetné ustanovenie možno brať do úvahy ako výklad pôvodného ustanovenia pri skúmaní nárokov podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. platného v čase podania návrhu na vydanie poverenia a začatia tohto konania. Od podania návrhu na zmenu exekútora do návrhu, na predbežné prejednanie nároku žalobcu neubehli tri roky a tak návrh nie je premlčaný. V priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora k žiadnej škode nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Účastníkom exekučného konania nerozhodnutím v zákonnej lehote nevznikol stav právnej neistoty.

Žalobcom uvádzaná majetková škoda nebola nijako preukázaná, žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom zníženie svojho majetku. Tvrdenia o tom, že ak by súd rozhodol včas, nemusel by sa žalobca prostredníctvom svojich zamestnancov venovať urgenciám, sťažnostiam, evidencii prípadov, sú nedostatočným argumentom a zároveň nepreukazujú príčinnú súvislosť medzi rozhodnutím exekučného súdu, o návrhu na zmenu exekútora a podaným návrhom na zmenu exekútora, navyše žalobcom uvádzaná majetková škoda nebola v konaní preukázaná, jej vyčíslenie, paušalizáciou reálnych vecných nákladov, spočívajúcich v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, je podľa súdu nepreukázané, nezodôvodnené a žalobca neprodukoval žiadne dôkazy preukazujúce ním uvádzanú škodu. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné.

Znalecký posudok je na preskúmanie správnosti preukázaných tvrdení účastníkov konania. Z tohto dôvodu súd návrh na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom ako nehospodárne zamietol, i s poukazom na ďalšie dôvody pre zamietnutie návrhu.

V konaní nebola preukázaná priama príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V prvom rade mal súd za to, že žiadna škoda nevznikla a v druhom rade, ak by aj teoreticky žalobca nejakú škodu reálne dokladoval, nepreukázal jej spojitosť s nedodržaním zákonnej lehoty na zmenu exekútora.

Súd preto žalobu zamietol.

Z právneho hľadiska súd vec posúdil podľa § 4 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, 3 z. č. 514/2003 Z. z. a § 41 ods. 1 a § 44 ods. 8, 9 z. č. 233/1995 Z. z..

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnému žalovanému ich nepriznal, keďže žiadne nešpecifikoval a žiadne mu nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Žalobca ďalej poukazoval na skutočnosť, že súd zamietol znalecké dokazovanie, čím mu objektívnym spôsobom znemožnil preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Podľa žalobcu súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a nie svojimi úvahami negovať právo na spravodlivý súdny proces a osobitne právo na prerokovanie veci v primeranom čase. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákone stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 08.07.2014.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd Okresný súd Nitra žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza postupom prvostupňového súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Žalobca v podanom odvolaní ostatne ani neuviedol a nekonkretizoval, v čom, resp. akým postupom súdu mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom.

K aplikácii novej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z. odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vychádzal zo znenia tejto právnej úpravy účinnej v rozhodnom čase, pričom prvostupňový súd ani nezisťoval, či došlo k priedňahom v konaní.

I podľa názoru odvolacieho súdu v priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu súdneho exekútora k vzniku škody nemôže dôjsť, pretože pôvodný exekútor až do rozhodnutia súdu o návrhu na jeho zmenu je oprávnený a povinný vykonávať potrebné úkony exekučného konania. Žalobca navyše vznik škody a jej výšku nezdokladoval a nepreukázal, čím sa nenaplnil jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Z tohto dôvodu prvostupňový súd postupoval správne, keď znalecké dokazovanie za účelom eventuálneho stanovenia výšky škody nenariadil.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému ich však odvolací súd nepriznal, pretože si ich neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.